

Πολλὰ ἀπὸ τὰς ἀναφερθεῖσας μορφὰς τῆς Ἡλίδος ἀπαντοῦν ἐπίσης εἰς τὸ Πλειόκαινον τῆς Ὀλυμπίας, τὸ μελετηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ γεωλόγου A. Gianotti.

Ἐπάρχουν ἐπίσης ἀρκετὰ ὁμοιότητες μεταξὺ τοῦ ὕλικου τῆς Ἡλίδος καὶ τοῦ ὕλικου τοῦ Μειοκαίνου τοῦ Μαρόκου, τοῦ μελετηθέντος ὑπὸ τοῦ M. Dardenne.

Μορφὰ ὅμως χαρακτηριστικὰ μόνον τοῦ Μειοκαίνου ἢ μόνον τοῦ Πλειοκαίνου δὲν ἀπαντοῦν.

Κατὰ συνέπειαν δυνάμεθα, βασιζόμενοι πλεόν εἰς τὴν μακροπανίδα, ἐφ' ὅσον ἡ μικροπανὴ δὲν μᾶς προσφέρει τὴν βοήθειάν της, νὰ θεωρήσωμεν τὸ ἡμέτερον ὕλικόν—ἐφ' ὅσον προέρχεται ἀπὸ τὴν ἰδίαν περιοχὴν—τῆς αὐτῆς γεωλογικῆς ἡλικίας, δηλαδὴ φάσεως Ἀστίου μὲ ἀρκετὴν ὅμως ἐπιφύλαξιν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ κατώτερα δείγματα τῆς γεωτρήσεως τὰ ὅποια λόγῳ τοῦ βάρους των δὲν ἀποκλείεται νὰ προχωροῦν μέχρι καὶ τῶν μειοκαινικῶν διαπλάσεων.

R É S U M É

On trouve les foraminifères de la région de Katakolon (Elis) dans un matériel marneux, par endroits sablomarneux, et rarement sableux.

Les échantillons de petite profondeur sont plutôt pauvres en foraminifères, mais la microfaune se présente assez riche à la profondeur de 2600 pieds environ.

Les espèces déterminées classées d'après la classification Cushman, montent au nombre de 36, et appartiennent à 29 genres et à 12 familles.

La microfaune de Elis est d'une phase littorale ou souslittorale.

Quant à l'âge géologique, les formes rencontrées ne sont pas caractéristiques, d'une seule couche du Néogène.

La seule forme caractéristique existante, celle de *Orbulina suturalis* Brönnimann, qui apparaît à peine pendant le Miocène, exclut peut-être des formations géologiques plus anciennes.

Mais il n'existe pas des formes caractérisant le Miocène seul ou le Pliocène.

Basés donc à la macrofaune de la même région complètement déterminée, nous considérons que notre matériel ayant la même provenance appartient aussi à la phase de l'Astien.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.—Τὸ Πλειόκαινον τῆς Λευκίμης (Κέρκυρα), ὑπὸ Σ. Ν. Χαραλαμπίκη*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Μαξ. Κ. Μητσοπούλου.

Μὲ τὴν γεωλογίαν τῆς νήσου ἠσχολήθησαν κατὰ καιροὺς πλεῖστοι ἐρευνηταί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν τοὺς Unger, Fuchs, Partsch, de Stefani καὶ Renz.

* S. N. CHARALAMBAKIS, Notes on the Neogene of Leukimi (Kerkyra).

Ὁ Βιενναῖος γεωλόγος Unger (1862) δίδει τὸν πρῶτον γεωλογικὸν χάρτην τῆς Κερκύρας ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ διακρίνει δύο εὐρεῖς στρωματογραφικοὺς σχηματισμούς, τὸ Τριτογενὲς καὶ τοὺς ἀρχαιοτέρους τούτου ὀρίζοντας.

Ὁ Th. Fuchs (1877) ἠσυχολήθη κυρίως μὲ τὸ Νεογενὲς τῆς Κερκύρας, ἐνῶ ὁ Partsch (1887) ἐμελέτησε λεπτομερέστερον τὴν ὅλην κατασκευὴν τῆς νήσου.

Ὁ de Stefani (1894) στηριζόμενος κυρίως εἰς τοὺς παλαιότερους ἐρευνητάς, τὸν Fuchs καὶ τὸν Partsch προβαίνει εἰς γενικὴν ἀνασκόπησην τῆς ὅλης συστάσεως τῆς νήσου.

Θέμα τῆς παρούσης ἀνακοινώσεως ἡμῶν εἶναι ἡ μελέτη τῶν νεογενῶν σχηματισμῶν τῆς Κερκύρας. Τὸ Νεογενὲς ἰδιαιτέραν ἀνάπτυξιν παρουσιάζει εἰς τὸ μεσημβρινὸν τμήμα τῆς νήσου, εἰς τὴν λοφώδη χώραν τῆς Λευκίμης.

Οἱ ἀνωτέρω μνημονευθέντες ἐρευνηταὶ ἰδίᾳ οἱ Fuchs καὶ Partsch κατ' ἐπανάληψιν ἀναφέρουν τὴν ἄφθονον παρουσίαν ἀπολιθωμένων μορφῶν ἐντὸς τῶν νεογενῶν σχηματισμῶν, δὲν ἀναφέρουν ὅμως ἐπαρκεῖς ἀντιπροσώπους βάσει τῶν ὁποίων καὶ μόνον νὰ καταστῆ δυνατὸς ὁ ἐπακριβὴς προσδιορισμὸς τῆς ἡλικίας τῶν ἐν λόγῳ στρωμάτων, ὡς καὶ ἡ πρὸς τὰ κροκαλοπαγῆ καὶ τὰ στρώματα τῆς γύψου σχέσις αὐτῶν.

Πρὸς ἀκριβεστέραν διευρεύνησιν τοῦ ζητήματος τούτου καὶ καθορισμὸν τῆς ἐπακριβοῦς ἡλικίας τῶν στρωμάτων τῆς ἐξεταζομένης περιοχῆς τῆς Λευκίμης, συνελέξαμεν πλούσιον παλαιοντολογικὸν ὑλικόν, ἀποτελούμενον κυρίως ἐκ Γαστεροπόδων, Σκαφοπόδων καὶ Ἐλασματοβραγχίων. Πλὴν τῶν Μαλακίων ἀνεύρομεν ἐπιπροσθέτως Κοράλλια, Ἐχίνους καὶ Balanus.

Τὰ στρώματα τῆς νήσου Κερκύρας (Λευκίμης) συνίστανται ἀπὸ ἐναλλαγὰς κυανῶν ἀργιλικῶν μαργῶν, λεπτοπλακωδῶν ψαμμιτῶν, ὑποκιτρίνων ἄμμων, φακοειδῶν ἐνστρώσεων ἢ ὑπενσωρευμάτων γύψου καὶ κροκαλοπαγῶν.

Ὡς τὸ ἀρχαιότερον μέλος τῆς σειρᾶς θεωροῦμεν τὰς κυανᾶς ἀργιλώδεις μάργας, αἵτινες καταλαμβάνουν ὀλόκληρον τὴν πεδινὴν ἔκτασιν καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν λοφωδῶν ἐκτάσεων τῆς Λευκίμης. Τὰ στρώματα ταῦτα κατὰ τὴν περίοδον τῶν βροχῶν ἀπορροφοῦν ὕδωρ καὶ καθίστανται λίαν πλαστικά. Ἡ ἀνεύρεσις ἀπολιθωμάτων, ἰδίᾳ Γαστεροπόδων, ἐντὸς τῶν στρωμάτων τούτων εἶναι συνήθης, ἐνῶ εἰς πλεῖστα σημεῖα σχηματίζονται ὀλόκληρα κοιτάσματα. Μεταξὺ τῶν στρωμάτων αὐτῶν παρεμβάλλονται ἀλλαχοῦ, ἰδίᾳ εἰς τὴν ΝΔ ἀπόκρημον ἀκτὴν τῆς Λευκίμης, λεπτὰ στρώματα πλακώδους ψαμμίτου, λίαν συνεκτικοῦ. Ὡς ἐπικείμενον στῶμα ἔρχονται αἱ ὑποκιτρίνοι ἄμμοι, αἵτινες εἶναι ἐνίοτε συμπαγεῖς καὶ καταλαμβάνουν τοὺς ἀνωτέρους ὀρίζοντας ἐφ' ὅλων σχεδὸν τῶν ὑψηλοτέρων λοφωδῶν σχηματισμῶν τῆς Λευκίμης, ἐγκλείοντες εἰς πλεῖστα σημεῖα πλούσια κοιτάσματα ἀπολιθωμένων Μαλακίων (Ἐγγρεμὸς Μαλικίων).

Υπεράνω τοῦ στρώματος τούτου καὶ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Λευκίμην παρατηρεῖται ἐπανεμφάνισις τῆς κυανῆς ἀργιλώδους μάργας, ἐπαναπαυομένης ἐπὶ τῶν ὑποκιτρίνων ἄμμων. Ἄπαντα τὰ στρώματα ταῦτα ἔχουν πάχος ἄνω τῶν 200 μ., εἶναι ἐλαφρῶς ἠνωρθωμένα καὶ ἔχουν κλίσιν πρὸς ΝΑ. Ἡ ἐξάπλωσις αὐτῶν δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν περιοχὴν, ἀλλὰ οἱ σχηματισμοὶ οὗτοι συναντῶνται καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα σημεῖα τῆς ὑπολοίπου Κερκύρας.

ΝΑ τῆς λιμνοθαλάσσης «Κορίσσια» καὶ παρὰ τὰ χωρία Μαραθιάς, Ἀργυράδες, Χλωμός, Κουσπάδες παρατηροῦνται μεγάλοι ὄγκοι κροκαλοπαγῶν. Τὰ στρώματα ταῦτα ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἀσβεστολιθικὰς καὶ πυριτικὰς κροκάλας μεγέθους πυγμῆς, αἵτινες ὅμως δὲν εἶναι ἰσχυρῶς μετ' ἀλλήλων συνδεδεμένα. Τὰ κροκαλοπαγῆ ταῦτα ἄτινα ἐπίκεινται τῆς γύψου καὶ τῶν ἀργιλικῶν μαργῶν, παρουσιάζουσι μέγα πάχος (ἄνω τῶν 100 μ.) καὶ μεγάλην ἐξάπλωσιν, τόσον εἰς τὴν Ν. Κέρκυραν ὅσον καὶ εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ βορείαν. Ταῦτα δύνανται νὰ συγκριθῶσι μὲ τὰ παρομοίας φύσεως κροκαλοπαγῆ τῆς Β. Πελοποννήσου καὶ ἀνήκουσι πιθανῶς εἰς τὸ κατώτατον Πλειστοκαῖνον (Καλάβριον).

Εἰς τὴν Κέρκυραν καθὼς καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους Ἰονίους νήσους (Κεφαλληνία, Ζάκυνθος κλπ.) παρατηροῦνται σημαντικαὶ ἐμφάνισεις γύψου ὑπὸ τὴν ἄμορφον καὶ τὴν κρυσταλλικὴν μορφήν. Παρὰ τὰ χωρία Ἀργυράδες, Νεοχώριον, Κουσπάδες καὶ Χλωμός ὑπὸ τὰ κροκαλοπαγῆ ἀναφαίνονται, λόγῳ διαβρώσεως, ἐμφάνισεις γύψου ὑπὸ μορφήν φακοειδῶν ἐνστρώσεων ἢ ὑπενσωρευμάτων.

Ἡ γύψος εἶναι ὑπολεύκου ἢ φαιοῦ χρώματος, συνήθως λεπτόκοκκος, ἐνίοτε ὅμως παρατηροῦνται καὶ μεγαλύτερα κρυσταλλικὰ συγκρίματα (συμφύματα) μὲ μεγάλους κρυστάλλους.

Ὁ Mousson (S. 75) δέχεται ὅτι αἱ ἀποθέσεις τῆς γύψου ἀποτελοῦν τὴν κατωτάτην βαθμίδα τοῦ Πλειοκαίνου, ἐνῶ ὁ Fuchs (S. 8) ἀποκλίνει μᾶλλον νὰ δεχθῆ, ὅτι καταλαμβάνουν τὴν ἀνωτάτην Πλειοκαινικὴν βαθμίδα.

Τὰ δεδομένα τῆς παρατηρήσεως ταύτης κάμνουν τὸν Partsch (S. 31) νὰ ὑποθέσῃ δύο γυψοφόρους βαθμίδας, ἐν τούτοις ὅμως εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον γεωλογικόν του χάρτην δέχεται ὅλας τὰς γυψοφόρους ἐμφάνισεις τῆς νήσου ὡς πλειοκαινικάς.

Τέλος ὁ de Stefani (p. 454) δέχεται τὰς ἀποθέσεις τῆς γύψου ὡς σχηματισθεῖσας κατὰ τὸ μέσον Μειόκαινον καὶ δὴ μετὰ τὸ Ἑλβέτιον, παρομοίας δὲ πετρογραφικῶς μὲ τὰς γύψους τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐμφαίνεται ὅτι αἱ γνώμαι τῶν ἐρευνητῶν διίστανται ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν στρωματογραφικὴν θέσιν τῶν ἐμφάνισεων τῆς γύψου.

Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὅτι ἡ γύψος ἐπίκειται τῶν πλειοκαινικῶν ἰζημάτων, λεπτομερεσττέρα ὅμως παρατήρησις ἀποδεικνύει, ὅτι τὰ στρώματα τῆς γύψου

είναι ἀρχαιότερα τοῦ Πλειοκαίνου καὶ ὅτι αὐτὴ ἀνεξήληθεν ἢ λόγω ἀυξήσεως τοῦ ὄγκου διὰ τῆς μετατροπῆς τῆς ἀνυδρίτιδος εἰς ὑδρομιγῆ γύψον ἢ ἀκόμη τῆ βοηθείας ρηγμάτων, καθόσον τὰ περιβάλλοντα τὰς γύψους στρώματα παρουσιάζουν σημαντικὰς διαταράξεις.

Ἐντὸς τῶν στρωμάτων τῶν ὑποκιτρίνων ἄμμων, ἰδίᾳ δὲ ἐντὸς τῶν κυανῶν ἀργιλωδῶν μαργῶν τῶν κατωτέρων ὀριζόντων, ἀνεύρομεν τὰ κάτωθι 111 Γαστερόποδα, Σκαφόποδα καὶ Ἐλασματοβράγχια.

ΓΑΣΤΕΡΟΠΟΔΑ

1. *Emarginula elongata* COSTA var. *plioaspera* SACCO
2. *Fissurella graeca* LINNÉ
3. *Trochus tumidus* MONT**¹.
4. *Xenophora crispa* KOENIG.** (*)
5. *Patella caerulea* LIN.
6. *Bulla* sp.
7. *Solarium (Pseudotorinia) subplicatum* D'ORBIGNY
8. *Solarium simplex* BRONN*
9. *Crepidula crepidula* L.
10. *Natica millepunctata* LK.** (*)
11. » » » var. *tigrina* SACCO
12. » (*Neverita*) *josephinia* RISSO** (*)
13. » » » var. *clausodepressa* SACCO
14. » (*Lunatia*) *helicina* BR.
15. *Scalaria* sp.
16. *Turritella tricarinata* BR.**
17. » (*Zaria*) *subangulata* BR.** (*)
18. *Vermetus intortus* LAM.*
19. *Cerithium vulgatum* BRUG.**
20. *Hemicerithium* cf. *saubottense* VIGNAL
21. *Chenopus uttingerianus* RISSO**
22. *Cypraea* sp.
23. *Cassidea (Semicassis) saburon* BRUR.
24. » » » *intermedia* BR.

¹ Οἱ ἀντιπρόσωποι οἱ σημειούμενοι δι' ἐνὸς ἀστερίσκου ἀνευρέθησαν ἐν Κερκύρα ὑπὸ τοῦ Fuchs, ἐνῶ οἱ σημειούμενοι διὰ δύο ἀστερίσκων ἀνευρέθησαν εἰς τὰ ἀνάλογα στρώματα τοῦ Πλακεντίου τῆς περιοχῆς Lattaquié τῆς Συρίας.

25. *Eudolium (Simplicodolium) fasciatum* BORS. var. *costulatissima* SACCO
26. *Triton apenninicum* SASSI*
27. *Ranella (Aspa) marginata* MART. var. *fossilis* SACCO**
28. *Atilia (Marcurella) nassoides* GRAT.**(*)
29. *Anachis terebralis* GRAT. var. *perlonga* PEYR.
30. *Nassa clathrata* BORN.**
31. *Nassa semistriata* BROCC.**(*)
32. » *musiva* BROCCH.
33. » (*Usita*) *brugnonis* BELL. var. *sociata* PEYR.
34. *Murex brandaris* L.**
35. » *trunculus* L.**(*)
36. » (*Ocinebrina*) *scalaris* BR.
37. *Fusus rostratus* OLIVI
38. » *aturensis* GRAT. var. *angulosa* PEYR.
39. *Mitra scrobiculata* BROCC.**
40. » (*Cancilla*) *planicostata* BELL. var. *ligusticostata* SAC.
41. *Cancellaria lyrata* DEFR.*
42. *Merica contorta* BAST. var. *basteroti* DESH*.
43. *Terebra (Murella) basteroti* NYST**
44. » *pseudopertusa* PEYR.
45. *Turbonilla saccoi* COSSM. et PEYR.
46. *Pleurotoma dimidiata* BROCC.**(*)
47. » *turricula* BROCC.**(*)
48. » *cataphracta* BROCC.**(*)
49. » *rotata* BROCC.**(*)
50. *Drillia obeliscus* DESM.*
51. *Conus mediterraneus* BRUG. (cum var.)**
52. *Conospirus antediluvianus* BRUG.**
53. *Ringicula buccinea* DESH.

ΣΚΑΦΟΠΟΔΑ

1. *Dentalium sexangulum* SCHRÖTH.**
2. » (*Antale*) *dentale* L.

ΕΛΑΣΜΑΤΟΒΡΑΓΧΙΑ

1. *Nucula nucleus* L. (cum var.)**
2. » *placentina* LK.**

3. *Leda fragilis* CHEMN.**
4. *Arca tetragona* POLI (cum var.)
5. » (*Anadara diluvii* LK. (cum var.))** (*)
6. » (*Barbatia barbata* L. (cum var.))**
7. » (*Fossularca lactea* L. (cum. var.))**
8. » (*Anadara darwini* MAY.
9. *Pectunculus (Axinaea) bimaculatus* POLI**
10. » » *insubricus* BR.
11. *Limopsis aurita* BR.**
12. *Cardita calyculata* LIN. (cum var.)
13. » *trapezia* LIN.
14. *Chama gryphoides* LIN. (cum var.)
15. » *placentina* DEFR.**
16. *Lucina (Loripinus) fragilis* PHIL.**
17. *Cardium paucicostatum* SOWER.**
18. » *tuberculatum* L.**
19. » *edule* L. (cum. var.)*
20. » (*Nemocardium striatulum* BR.
21. *Dosinia lupinus* LIN. var. *lincta* PULTN.
22. *Phacoides borealis* LINNÈ
23. *Meretrix (Amiantis) islandicoides* LAM.** (*)
24. » » *gigas* LAM.
25. *Venus (Ventricola) multilamella* LK.** (*)
26. » (*Timoclea ovata* PFN.
27. *Tellina pulchella* LK. (cum var.)
28. *Corbula gibba* OLIVI (cum var.))**
29. *Pinna* sp.
30. *Pecten rhegiensis* SEGU.
31. » *benedictus* LK.**
32. » *jacobaeus* LIN. (cum var.))** (*)
33. *Flabelliptecten bosniasckii* STEF. et PANT.**
34. » *flabelliformis* BR.** (*)
35. *Amussium cristatum* BR.** (*)
36. *Chlamys (Flexopecten) inaequicostalis* LK.** (*)
37. » *opercularis* L.**
38. » » » var. *audouini* PEYR.

39. » *varia* LIN.**
 40. » *scabrella* LAM.** (*)
 41. » *bollenensis* MAYER - EYRMAR.**
 42. » *angelonii* (MEN.) de STEF. et PANT.
 43. *Minnitis* cf. *ercolianianus* COCC.
 44. *Spondylus gaederopus* LIN.**
 45. » *crassicosta* LAM.**
 46. *Anomia ephippium* LINNÉ var. *rugulosostrata* BR.
 47. » » » » *sulcata* POLI
 48. *Ostrea edulis* L.**
 49. » » » var. *adriatica* LAM.
 50. » *lamellosa* BROCC.** (*)
 51. » *gingensis* SCHLOTH.
 52. » *fimbriata* HÖRNES non GRAT.
 53. » *forskalii* CHEM.**
 54. » *cochlear* POLI var. *navicularis* BR.**
 55. *Mytilus* sp.
 56. *Modiola adriatica* LK.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μορφῶν τὰ χαρακτηριστικώτερα εἶδη διὰ τὸ Πλειόκαινον (Πλακέντιον) δέον νὰ θεωρηθῶσιν τὰ κάτωθι:

- Xenophora crispa* KOENIG.
Mitra scrobiculata BR.
Terebra (Myurella) basteroti NYST.
Dentalium sexangulum SCHR.
Nucula placentina LK.
Chama placentina DEFR.
Pecten rhegiensis SEGU.
Flabellipecten bosniasckii DE STEF. e PANT.
 » *flabelliformis* BR.
Amussium cristatum BR.
Chlamys (Flexopecten) inaequicostalis LK.
 » *scabrella* LK.
Ostrea lamellosa BR.
 » *forskalii* CHEM.
 » *cochlear* POLI var. *navicularis* BR.

Πολλοὶ ἀπὸ τὰς ἀπολιθωμένους μορφὰς καταδεικνύουσιν ἀσθενὲς βάρθας, ὡς εἶναι

αί οικογένειαι τῶν Ostreidae καὶ Pectinidae. Ἡ παρουσία τῶν μορφῶν *Limopsis aurita* BR. (55 μ.) καὶ *Lucina (Loripinus) fragilis* PHIL. (20-40 μ.) μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ συμπεράνωμεν μεγαλύτερον ἔτι βάθος.

Αἱ κατωτέρω μορφᾶι διαβιοῦν εἰς ἀκόμη μεγαλύτερα βάθη:

Venus (Ventricola) multilamella LK.

Nassa semistriata BR.

Chenopus uttingerianus RISSO

Amussium cristatum BRONN

Ostrea cochlear POLI

Μεταξὺ τούτων ὁ *Chenopus uttingerianus* ζῆ ἐπὶ τῶν μαργῶν εἰς βάθη κυμαινόμενα ἀπὸ 150-200 μ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συμπεραίνομεν ὅτι τὸ σύνολον σχεδὸν τῆς πανίδος διεβίου εἰς βάθος ἄνω τῶν 50 μ. καὶ ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ Πλακεντίου ἐγένετο μία ἐλάττωσις τοῦ βάρους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταλήγομεν εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

1. Ὁ λιθολογικὸς χαρακτήρ, ὡς καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ πετρογραφικοῦ ὕλικου τῶν ἐν λόγῳ σχηματισμῶν, ἄγει ἡμᾶς εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ δεχθῶμεν, ὅτι πρόκειται περὶ ἀποθέσεων βαθυτέρων θαλασσῶν.
2. Ὁ χαρακτήρ τῆς πανίδος καθὼς καὶ ἡ παρουσία χαρακτηριστικῶν μορφῶν καθ' ὅλον τὸ πάχος τῆς σειρᾶς τῶν ἰζημάτων τῆς Λευκίμης, μᾶς ὑπαγορεύει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς ταῦτα ἠλικίαν πλειοκαινικὴν καὶ δὴ τῆς φάσεως τοῦ Πλακεντίου.
3. Αἱ ἐμφανίσεις τῆς γύψου ὑπόκεινται τῶν ἀποθέσεων τοῦ Πλακεντίου.
4. Ἡ ἐνταῦθα ἀνευρεθεῖσα παλαιοπανίς παρουσιάζει μεγάλην ὁμοιότητα μὲ τὴν παλαιοπανίδα τοῦ Πλακεντίου τῆς περιοχῆς Lattaquié τῆς Συρίας, εἶναι δὲ ἀνάλογος μὲ τὰς παλαιοπανίδας τῶν παρομοίων ἰζημάτων τῆς Δυτικῆς Μεσογείου.

SUMMARY

The above lead us to these conclusions:

1. The lithological character and the examination of the petrographic matter of these formations lead us to accepting that it is a case of sediment from deep seas.
2. The nature of the faune and the presence of characteristic forms throughout the thickness of the range of the Lefkimi deposits compell us to give them a lower Pliocenic age, of the Plaisancian phase exactly.
3. The appearance of the gypsum is under the Plaisancian sediment.
4. The ancient faune here shows much similarity with that of Plai-

sancian of the Latakia area in Syria and resembles that of similar deposits of western Mediterranean.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. DE STEFANI C., Observations géologiques sur l'île de Corfou. *Bull. Soc. Géol. Fr.*, **22**, 3ème Serie, pp. 445-464. Paris, 1894.
2. DUBERTRET L., VAUTRIN H., KELLER A., Stratigraphie du Pliocène et du Quaternaire de la région de Lattaquié. *Haut-Commissariat de la République Française en Syrie et au Liban. Service des Travaux Publics. Section d'études géologiques*, **2**, pp. 98-110. Paris, 1937.
3. FUCHS TH., Die Pliocänbildungen von Zante und Korfu. *Sitzungsber. d. Wiener Akad. d. Wiss.*, **75**, (1877), S. 309-320, mit 1 Tafel und 4 Holzschnitten. Wien, 1877.
4. MOUSSON A., Ein Besuch auf Korfu und Cephalonien im September 1858. Zürich, 1859.
5. PARTSCH J., Die Insel Korfu. Eine geographische Monographie. *Erg. Nr. 88 zu Peter. Mittheilungen*. Mit einer Karte der Insel Korfu und 3 Nebenkarten. Gotha, 1887.
6. PARTSCH J., 'Η νήσος Κέρκυρα (Μετάφρασις Π. Βέγια). Κέρκυρα, 1892.
7. PHILIPPSON A., La tectonique de l'Égée. *Ann. de Géographie*, **7**, pp. 112-141, Paris, 1898.
8. RENZ C., Die Tektonik der griechischen Gebirge. *Πραγμ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν*, **2**, Mit 2 geol. Karten. Ἀθήναι 1940.
9. ROMAN F., Listes raisonnées des Faunes du Pliocène et du Miocène de Syrie et du Liban. *Haut-Commissariat de la République Française. Service des Travaux Publics. Section d'études géologiques*, **3**, pp. 353-400. Paris, 1940.
10. UNGER FR., Wissenschaftliche Ergebnisse einer Reise in Griechenland und in den jonischen Inseln. 213 Seiten mit geol. Kart. von Korfu. Wien, 1862.